

خاک غریب

جو مپا لاهیری

مترجم
امیر مهدی حقیقت

نشریه نسخه اول
متوجه شد
با این نسخه

نشریه نسخه دوم
متوجه شد
با این نسخه

نشریه نسخه سوم
متوجه شد
با این نسخه

نشریه نسخه چهارم
متوجه شد
با این نسخه

نشریه

تهران

۱۳۹۸

بخش یک

فهرست

بخش یک

۱۳	خاک غریب
۷۳	جهنم-بهشت
۹۷	انتخاب جا
۱۴۳	خوبیِ محض
۱۹۳	به کسی مربوط نیست

بخش دو هِما و کاشیک

۲۴۵	اولین و آخرین بار
۲۷۵	آخر سال
۳۱۹	رفتن به ساحل

خاک غریب

بعد از مرگ مادر روما، پدر از شرکت داروسازی که چندین دهه توش کار می‌کرد بازنشسته شد و بنا کرد به اروپا گردی — قاره‌ای که تا آن وقت ندیده بود. پارسال فرانسه و هلند را دیده بود و تازگی‌ها هم رفته بود ایتالیا. با تور می‌رفت. با اتوبوس، همراه غریب‌های، از وسط طبیعت می‌گذشت. ترتیب اقامت در همه‌ی هتل‌ها، وعده‌های غذایی و بازدید از موزه‌ها از پیش داده شده بود. سفرش هر بار دو سه هفته، گاهی چهار هفته، طول می‌کشید. روما در طول سفر هیچ خبری از پدر نداشت. هر بار، پرینت اطلاعات پرواز پدر را با آهن‌ربا به در یخچال می‌زد و روز پروازش اخبار تلویزیون را تماشا می‌کرد که خاطرجمع شود هیچ جای دنیا هیچ هوایی سقوط نکرده.

گاهی وقت‌ها کارت پستالی به سیاتل، جایی که روما و آدام و پسرشان، آکاش، توش زندگی می‌کردند، می‌رسید. کارت پستال‌ها تصویرهایی بودند از کلیساها، فواره‌های سنگی، بازارچه‌های شلوغ و بام‌های سفالی خانه‌ها که آفتاب عصر گاهی رنگ‌های شاد‌گرمی بهشان داده بود. پانزده سالی از اولین و آخرین سفر پر ماجراجوی روما به اروپا می‌گذشت. با دو تا از دوست‌هاش تور یک‌ماهه‌ی یورو ریل را گرفته بود و اروپا را چرخیده بود — روما آن موقع دستیار وکیل بود و با حقوق‌هایی که جمع کرده بود، پول سفرش را جور